

7322 Sestop v pekel...

31. marec 1959: knjiga 77 [Bertha Dudde](#)

Bolj ko razmišljate o ceni, ki sem jo plačal, da bi vam kupil večno življenje, bolj se morate spraševati, kaj se je zgodilo z dušami, ki so živele in umrle pred Mojim križanjem in katerih duše so bile v pravem pomenu besede še vedno mrtve prav zato, ker jim še nisem mogel dati življenja. Njihove duše so še vedno pripadale sovražniku; niso bile odkupljene od njega, dokler nisem izvršil dejanja odrešenja.... Odvisno od načina življenja so te duše bile tudi v kraljestvu mrtvih, kjer so.... zavedajoč se svojega obstoja.... živele na način, ki ga ni mogoče opisati kot "blaženost". Vendar pa tudi sfere, v kateri so bivale, ni bilo mogoče imenovati 'pekel', tam so bili namreč tisti, ki so s svojim ravnanjem med življenjem na Zemlji temeljito dokazali, da so Satanovi privrženci.

To je bilo preddverje pekla, ne kraj miru in blaženosti, a tudi ne kraj globoke teme in muk. Njihova zavest je občasno doživljala tudi svetle trenutke, ko so lahko komunicirale druga z drugo, ko so se spominjale podob iz svojega zemeljskega življenja in se tudi zavedale, da v tej sferi ne bodo ostale za vedno, ampak da jih bo nekega dne rešil Mesija, ki so jim ga napovedali že preroki na Zemlji.... In duše, ki so bile zaradi svojega načina življenja tudi spoznale Boga in mu zvesto služile, so čakale na tega Odrešenika Tako sem se po svojem križanju spustil k njim.

Tudi one so prejele spoznanje o dejanju milosti in usmiljenja Moje ljubezni, saj je bila tudi zanje prelita Moja kri in sem hotel odkupiti tudi njihove duše od njihovega sedanjega gospodarja.... Vendar so morale v to prostovoljno privoliti, zato k njim nisem prišel kot sijoči duh luči, ki so mu morale slediti zaradi prepričljive svetlobe, temveč sem k njim prišel kot trpeči Kristus z vsemi znamenji Mojega križanja, vendar kot človek, ki se je pustil pribiti na križ iz ljubezni do sočloveka.... Tudi one so morale najprej brez prisile verjeti, da sem obljubljeni Mesija; slediti so mi morale prav tako prostovoljno kot Moji učenci v času Mojega življenja na Zemlji... Zagotovo so vse lahko slutile, kdo sem, vendar jim je bila odvzeta popolna gotovost, ki bi določila njihovo odločitev, če bi se po svojem vstajenju spustil v to kraljestvo zaviti v svetlobo in slavo, če bi se oblekel v izjemno sijoče duhovno oblačilo, katerega svetlobi se ni moglo upreti nobeno bitje. Spustil sem se v pekel.... Vse, ki so bile v preddverju pekla, so Mi sledile, saj so potrebovale le drobno luč, ki sem jim jo dal z vsemi svojimi znamenji grenkega križanja....

Toda spustil sem se tudi v najgloblje jame, da bi tudi tja prišel kot človek, poln ljubezni, ki je žrtvoval svoje življenje za svoje brate.... Vendar sem našel le malo zaupanja in le redke so zapustili klobčič pokvarjenosti.... Vse so bile namreč še vedno trdno ujete v krempljih sovražnika, ki je, vnet od besa, moral prepoznati Mojo zmago nad njim in je zato storil vse, kar je bilo v njegovi moči, da bi svoje privržence zadržal v breznu...., ker je takrat vedel, da sem močnejši od njega, in da Mi je uspelo sprostiti

verige tistih, ki so Mi želeli slediti. Ni jih mogel več ustaviti in nikoli več ne bo imel moči nad tistimi dušami, ki se hočejo zaradi Jezusa Kristusa od njega osvoboditi. Vendar bo izgubljal vedno več sledilcev...., saj sem umrl za vse ljudi in nekega dne bodo vsi ljudje tudi odrešeni od njega.... Kajti nekega dne se bo tudi on prepustil moči Moje ljubezni, nekega dne bo tudi on zahrepenel po Moji ljubezni.... Resda bodo še vedno minevale večnosti, a za Mene je tisoč let kot en dan.... Amen.

[Bertha Dudde](#)